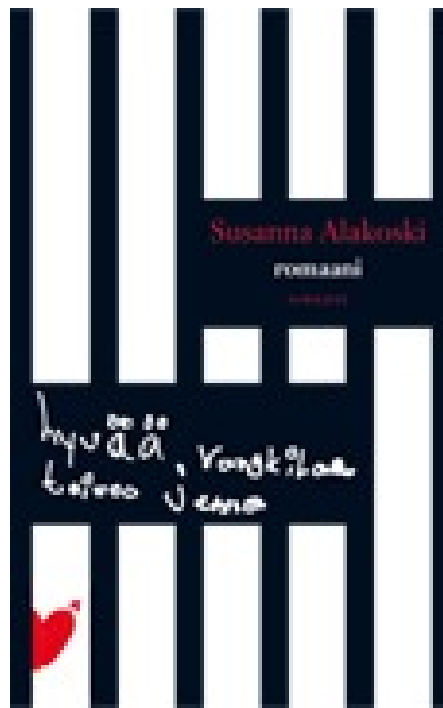




Hyvää vangkilaa toivoo Jenna

Susanna Alakoski , Katriina Huttunen (Translator)

Download now

Read Online ➞

Hyvää vangkilaa toivoo Jenna

Susanna Alakoski , Katriina Huttunen (Translator)

Hyvää vangkilaa toivoo Jenna Susanna Alakoski , Katriina Huttunen (Translator)

Susanna Alakosken toinen romaani ei anna lukijalle armoa. Se vetää mukanaan, pakottaa lukemaan, panee näkemään. Äänen saavat läheiset. Alkoholistien ja huumeidenkäyttäjien läheiset, jotka kerta toisensa jälkeen toivovat, kunnes eivät enää jaksu toivoa jotta eivät joutuisi jälleen pettymään. Romanin päähenkilö ja kertoja Anni on murtautunut ulos lapsuutta varjostaneesta riippuvuuksien kehästä toiselle puolelle, sosiaalityöntekijäksi. Pikkuveli Sami on narkkari. Annin vuolas sanojen virta paljastaa ne mekanismit, jotka pitävät kehän suljettuna. Kaikki lapset eivät saa yhtäläisiä mahdollisuuksia. Alakosken edellinen romaani Sikalat kertoi suomalaisten maahanmuuttajien asemasta ruotsalaisessa yhteiskunnassa. Alakoski tarkentaa jälleen katseensa hyvinvointivaltion reunamille, sinne minne katse ei usein eksy. Ei ainakaan tällaisella ymmärtävällä rakkaudella ja tarkkuudella.

Hyvää vangkilaa toivoo Jenna Details

Date : Published August 2010 by Schildts (first published 2010)

ISBN :

Author : Susanna Alakoski , Katriina Huttunen (Translator)

Format : Hardcover 349 pages

Genre : Fiction, Cultural, Sweden, European Literature, Swedish Literature

 [Download Hyvää vangkilaa toivoo Jenna ...pdf](#)

 [Read Online Hyvää vangkilaa toivoo Jenna ...pdf](#)

Download and Read Free Online Hyvää vangkilaa toivoo Jenna Susanna Alakoski , Katriina Huttunen (Translator)

From Reader Review Hyvää vankilaa toivoo Jenna for online ebook

Iina says

Kertojana on Anni, jonka veli Sami on narkomaani. Tarinasta ja teemoista pidin paljon. Annin ajatukset ja tunteet ovat varmasti tuttuja sellaiselle, jonka läheinen on päihderiippuvainen. Kuinka voi vihata ja hävetä ja silti välittää. Tuntuu siltä, että Alakoski tosiaan tietää aiheestaan paljon. Kuten Sikaloissa, teos kertoo myös ruotsinsuomalaisuudesta ja työläisluokan kurjastakin elämästä, mikä kiinnosti myös. Miinus tulee kerronnasta: tehokeinoina käytetään paljon toistoa, luettelointia, vähän tajunnanvirtamaista kerrontatapaa. Liikaa käytettynä se menetti tehoaan, ärsyttikin.

Nate says

Ganska tråkigt att ge en bok endast ett *okej* omdöme. Boken kändes som en force-to-read i skolan, och jag skulle nog kunna skriva en tresidig analys om boken om någon lärare i högstadiet eller första året i gymnasiet hade tvingat mig. Men jag är en fri människa, och jag vill inte.

Boken börjar bra, slutar extremt medelmåttigt. Rekommenderar jag den? Gillade du "I taket lyser stjärnorna" kommer du nog att gilla den här boken, men, ja, jag gillade inte "I taket lyser stjärnorna" heller, så det kanske är författaren som stretar emot mig och inte boken i själv.

Anna says

Ihan mielettömän hyvä! Ja samalla miltei toivottoman synkkä teos, joka masensi lukijansakin. Erityisesti pidin taidokkaasta kerronnasta: paketti pysyi todentuntuiseksi kasassa ilman sortumista turhaan liioitteluun tai valistuskirjamaiseen rivien välistä saarnaamiseen. Ensimmäinen osio oli vähän raskaslukuinen, mutta tarinan lähdettyä kunnolla käyntiin ei kirjaa malttanut laskea käsistään.

Pilvi says

Ajatuksenvirran lukemiseen tottuminen kesti aikansa. Jäi kuitenkin tunne, että sen tärkeimmän olis pystynyt sanomaan paljon lyhyemmin ja ytimekkäämmin ja säästämään lukijoitten aikaa ja hermoja. Väkisten luin loppuun asti. Tuli vähän sellainen olo, että kirjassa jaariteltiin vain sen takia, että tarinasta ylipäättään saatiin tarpeeksi pitkä kirjaksi. Kovin paljonhan siinä ei tapahtunut loppujen lopuksi. Eniten jäi vaivaamaan se, että Annin mukaan köyhyys oli syynä kaikkeen pahaan. Jos he ei vaan olis olleet köyhiä lapsena, niin kaikki olis niin paljon paremmin. Ja totuushan on kuitenkin se, että kaikki rikolliset ja/tai aineiden väärinkäyttäjät ei oo köyhistä perheistä, yhtälailla elämässään epäonnistuneita tulee ylemmistäkin yhteiskuntaluokista. Kirjassa puhuttiin myös siitä, että rangaistuksella olisi rikolliselle pelotevaikutus ja kritisoiitiin sitä. Siihen voi kyllä yhtyä. Pelotevaikute on varmaankin rehellisille ihmisille ja niille, jotka on vasta rikollisen polkunsa alussa. Mutta ei heroinisti tai paatunut rikollinen ajattele että vois joutua vankilaan ja jättäis sen takia asioita tekemättä, tärkeempää on aivan muut asiat. Kirjan aihepiiri oli tietyllä tavalla henkilökohtaisellakin tasolla

hiukan tuttu asia, mutta tämä kirja ei kyllä ollut ollenkaan paras mahdollinen asiaa sitä koskaan kokemattomalle kuvaamaan.

Katri says

Alakosken Sikalat oli minulle aikoinaan aivan mielettömän vahva kirja, mutta tämä tuntui enemmänkin sen vastakohdalta. Kirja olisi voinut olla ihan hyvä, jos...

... se ei olisi yrittänyt ottaa kantaa niin moneen asiaan samalla kertaa. Kirja on sirpalemainen ja punainen lanka kadoksissa.

... ei olisi ollut toistoa toiston perään ja luetteloita joka toisella sivulla. Lukeminen oli työlästä, tylsää ja tarinasta etäännyttävää, kun kerronta oli näin tahmea.

Kirjan sanoma on hyvä, ja loppua kohden kirja vähän paranee, mutta kokonaisuus oli kyllä heikko.

Ronkeli says

Kirja siitä, mitä on elämä päihdeongelmaisen läheisenä, ja siitäkin, miten lapsuus vaikuttaa vielä aikuisenakin.

Jonkin verran toisteista, tavan takaa pitkiä luetteloita, mutta niissäkin on oma järkensä. Alku ja loppu limittyvät ja vyyhti keritään auki siinä välissä.

Henna says

Huh, aluksi minun ei todellakaan ollut tarkoitus luovuttaa ks. kirjan suhteen mutta valitettavasti nyt kävi näin...

Hyvää vankilaa toivoo Jenna ei vastannut laisinkaan odotuksiani. Odotin ehkä enemmän takakannen perusteella kirjaa, joka olisi kertonut enemmän ja paremmin Annin ja Samin yhteisestä lapsuudesta ja Samin nykyisestä elämänvaiheesta eri tavalla.

Kirja oli mielestäni kaikin puolin hyvin outo kirjoitustyylineen ja pitkäväteinen mielenkiintoisesta aiheesta huolimatta. Totta kai kirjassa oli myös hyviä kohtia mutta vaikka välillä tuli lukuja skipattua, tuntui ettei ollut jäänyt mistään paitsi. Aivan vääränlainen kirja minulle ja siksi saakin vain yhden tähden.

Randy Nelson says

Alakoski uses the novel to explore the relationships in a family devastated by alcoholism. It focuses on the relationship between sister and alcoholic brother. A sub-plot explores the relationship between ethnic Finns and Sweden. (It touches on issues related to my family history.)

Asta says

Olisin halunnut pitää tästä enemmän. Teksti on paikoin loisteliasta (kuten avauskappaleessa), mutta toisaalla kovin keskinkertaista ja lähes lukijalle saarnaavaa. Tiivistäminenkin ei välttämättä olisi ollut teokselle pahaksi.

Nina says

En oikein päässyt sisään päähenkilöihin, joten kirjan tapahtumat, huumeongelmat, vankila, vanhempien kohtalo eivät koskettaneet. Kirjassa oli lisäksi paljon kielellistä kikkailua jonka tarkoituksena oli varmaan välittää tunteita, mutta joka vain teki lukemisen ja ymmärtämisen vaikeaksi ja ärsytti.

Wolf Wikkgren says

What begins as something interesting and quite gripping, slowly descends into uninspired mediocre nonsense.

Axel Wilson Nydén says

Gripande och rak roman Ammi och hennes bror Sami som kommer från ett missbrukarhem. För Ammi går det bra, för Sami går det utför. Romanen handlar om Ammis försoning med Sami men är även en rättfram beskrivning av livet i social utsatthet. Detta är en lättläst bok om ett blytungt ämne.

Aksu Piippo says

Kauhea pettymys ”Sikaloiden” jälkeen. Moralismia ja toisen tragedian omimista. Ajanhukkaa peräti.

Annina says

Tämä oli jotenkin outo. Tai ymmärsin kyllä, että oli välillä kirjoitettu kuin ihmisten ajatusten juoksu, mutta sitten taas välillä oli ihan tavallista kerrontaa. Erittäin rasittava kohta esim. oli kun Anni luki sitä isänsä kuolema-raporttia.

Lisäksi ne kaikki listat, parhaillaankin 2 sivun verran vaan listaa, oli todella ärsyttäviä.

Juoni sinänsä ihan ok, mutta toteutus jotenkin ontui.

Outi says

Teksti kuin ajatuksenjuoksua -tyyliin on aina totuttauduttava ja se vie aikansa. Kirjassa oli tehokas, vihainen aloitus, joka tavallaan imaisi mukaansa ja sai lukemaan kirjan loppuun, vaikka tyyli ontuikin toisinaan.

Hyvää vankilaa... kuvasi eittämättä loistavasti päihderiippuvaisen läheisten tuntemuksia, pelkoja ja omia ongelmia. Vähän Annin ja Samin perhetragedia ja Samin riippuvuuksien syyt jäivät kuitenkin sittenkin liikaa taka-alalle, mikä aiheutti sen, ettei kohtalot sen kummemmin koskettaneet. Vihan, itsevihan ja pettymyksen tunteita kuvattiin erityisen hyvin.

Mielenkiinnolla luen myös Alakosken esikoisen, koska kirjoittaminen oli selkeästi ansiokasta.
